

106. Két hely van, ember, előtted...

1. Két hely van, em - ber, e - lőt - ted, És csu - pán ez a
Az e - gyik menny-be föl - ve - zet, Bár ez tö - vi - sek

két út: A má - sik köny - nyű és vi - dám, De
közt fut;

bé - ke a - zon nin - csen ám: Ez út - ja a po - kol - nak!

2. Ó, ember, most válassz tehát, És vedd az Úr kegyelmét,
Válasszad a szoros pályát, Így tied az öröklét!
Ez út a fényhez elvezet, Ott szent örökség a részed, A szenvedést ne féljed!
3. Mert ha jársz a széles úton, Hol csak a bűnnek élnek,
A kárhozatba jutsz azon, Megvetvén a kegyelmet.
Jaj, hogyha hitetlenségben Együtt jársz a bűn éjében A hazugság atyjával!
4. Ó, fordulj vissza, bárki légy, Kihez eljut ez ének!
Az Úr előtt bűnvallást tégy, Míg napja tart kegyének!
Ó, térj meg, ki oly távol vagy, A hiúságban ne haladj, Mert nagy veszélybe dönthet!

5. Jární vágyasz az életúton? Isten igéjét nézzed!
Krisztus a halálával von Az üdvkapuhoz téged.
Ím Krisztust megfeszítették, A kősrba eltemették A te bűneidért is!
6. Ha vágyad, hogy kegyelmében Szíved is részesedjék,
Járj véle a hitösvényen És híven kövesd léptét!
Az öembert feszítsed fel, És bűneidet hagyjad el S a gonosz kívánságot!
7. Hagyd el bűnöd bűnbánattal, És higgy Jézus nevében!
A srba szállj le Krisztussal, Keresztség szentségében!
Feltámad, aki vele hal, És eljut Jézus Krisztussal Az örök üdvösségre!
8. Bár kezdetben a keskeny út Telt kinnal, szenvedéssel,
De végül örök üdvre jut, Ki azon jár türeessel!
Ki a kapun behatolt már, Ott arra örök béke vár, És örvend életének!
9. Kezdetre a széles útnak Gyönyörű mezőn visz át,
De később veszélybe juttat, És kárhozatot hoz rád!
Tüzében a kintengernek Kimondhatlanul szenvednek, Akik bűnökben éltek!
10. Ó, ember, ezért gondold meg, A síron túl mi léssen!
A két utat hát mérlegeld Még itt a földi létben!
Jaj néked, ha bűnben maradsz, De Jézusban ha feltámadsz,
Az üdvösség lesz részed!

107. Hagyjátok ti a világot...

Előző énekre.

1. Hagyjátok ti a világot Hiú ragyogásával;
A Békekirályt hívjátok A szeretet vágyával!
Mint ártatlan kis gyermekek, Hozzá úgy közeledjete, Szeretete tiétek!
2. Hozzánk oly szegényesen jó, Ki mindenünket adta;
Kemény jászolban szunnyad Ő, De Istentől áldatva.
A Szent jött emberi testben, A vérnek kötelékében, Hogy minket megválthasson!
3. Az Úr jó szolga képében: A bűnös menedéke;
És fénylik szelíd szemében A vigasz, áldás, béke;
Nem ítélettel szól hozzánk, De megmutatja jó Atyját, A kegyest s igazságost.
4. Csillaga bármily sötétben Közel van mindnyájunkhoz,
Segít rajtunk Ő szívesen És üdvöt, kegyelmet hoz;
Eltévedt juhát keresi, A gúnyt s halált nem kerüli, Felveszi bűneinket.
5. Mély bánattal megértsetek, Hogy néktek Ő hiányzott;
Valljátok meg bűneitek, Mi gyötört és csak bántott!
Ő fölvidít és megsegít, Mert kegyes, nyájas és szelíd, S így vidámakká lésztek.